

De sezon

Un blestem face să revenim mereu și mereu asupra acelorași chestiuni, nu fiindcă repetiția mater studiorum, ci fiindcă repetind adevăruri arhicunoscute nu învățăm mare lucru, trecem senini mai departe, ca să revenim exact în punctul de unde am plecat...

Anul trecut, pe vremea asta, scriam în aceeași revistă, că nu ne preocupă deloc stagiunea estivală, că nu punem în pregătirea ei acel grăunte de seriozitate cu care comercianții tratează chestiunea, deloc ușoară, a răcoritoarelor. Pentru răcoritoare sînt necesare sticle, apoi acel lichid colorat, cu gust de iluzie, cu care sticlele sînt umplute. Apoi lăzi, în care sticlele să fie ambalate, apoi gheață, apoi gherete de desfacere, apoi personal. Cine nu se gîndește iarna la răcoritoare, crapă vara de sete, iar comercianții noștri par să învețe acest adevăr, deși cu mare intîrziere.

Din păcate nu și teatrele noastre, care nu s-au gîndit din vreme la stagiunea de vară. Unde-s sticlele cu lichid colorat, adică spectacolele, chiar și fără gust de iluzie? Unde scenele la care să facem coadă, unde turneele pe care să le aștepte provincia, unde turneele provinciei după care să se omoare Capitala? Unde căldurile?...

...Ba căldurile au sosit. Sosesc la timp, înainte de bătaia gongului. La noi căldurile sosesc contra cronometru, dînd buzna în grădinile de vară. Avem niște călduri atît de aprige pentru care ar fi trebuit inventate teatre de vară, dacă n-am fi avut. Avem, dar știm noi cum...

Anul trecut ne amăgeam cu niște ciorne de spectacol sunet și lumină. Acum abia avem unu. Perseverăm în cîteva obiceiuri proaste, iar cel mai prost este să ne facem că facem cîte ceva, dînd senzația că e mai mult decît nimic. Dar iată că ne-am scutit și de această mediocră ambiție. Avem sinceritatea de a apărea așa cum sîntem: recunoaștem că am pregătit foarte puțin, aproape nimic.

...Și, din recunoaștere în recunoaștere, vine toamna. Toamna se numără bobocii, adică se culege repertoriul, dacă l-ai semănat din vreme. Ce s-a semănat? N-avem știre. Ce ne va aduce prima bătaie de gong pe cîteva măcar din principalele scene? Dar pe toate celelalte? Dacă vom prelungi „experiența” toamnei trecute, o putem spune de pe acum.

Am scris cele de mai sus nu cu alarmă, ci fiindcă sămînța optimismului se află în sceptici. Parcă văd cum ne contrazice Direcția Teatrelor. Parcă văd cum o să crap de rușine, dar și de fericire.

O, clipă, vino!